

Rolnummer 936
Arrest nr. 1/97 van 16 januari 1997

A R R E S T

In zake : het beroep tot vernietiging van de artikelen 6 en 14 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 5 augustus 1995 tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het secundair onderwijs met volledig leerplan, ingesteld door F. Saulmont.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en L. De Grève, en de rechters P. Martens, G. De Baets, E. Cerexhe, A. Arts en R. Henneuse, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van het beroep*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 29 februari 1996 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 1 maart 1996, heeft F. Saulmont, wonende te 5660 Brûly, place Charles Claes 8, beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 6 en 14 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 5 augustus 1995 tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het secundair onderwijs met volledig leerplan, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 augustus 1995.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 1 maart 1996 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van het beroep is kennisgegeven overeenkomstig artikel 76 van de organieke wet bij op 15 maart 1996 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 19 maart 1996.

De Franse Gemeenschapsregering, Surlet de Chokierplein 15-17, 1000 Brussel, heeft een memorie ingediend bij op 30 april 1996 ter post aangetekende brief.

Van die memorie is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 9 mei 1996 ter post aangetekende brief.

De verzoekende partij heeft een memorie van antwoord ingediend bij op 4 juni 1996 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 27 juni 1996 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 28 februari 1997.

Bij beschikking van 6 november 1996 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 28 november 1996.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 6 november 1996 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 28 november 1996 :

- zijn verschenen :

. Mr. V. De Wolf en Mr. B. Lemal, advocaten bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partij;

. Mr. Ph. Levert, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsregering;

- hebben de rechters-verslaggevers P. Martens en G. De Baets verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

- A -

Standpunt van de verzoeker

Ten aanzien van het belang

A.1. De verzoeker werd op 1 juli 1990 benoemd in het ambt van directeur van een instelling voor lager secundair onderwijs en vanaf 1 juli 1992 overgeplaatst in het ambt van directeur van het lyceum van de Franse Gemeenschap te Couvin. Dat lyceum, dat uitsluitend de eerste graad van het secundair onderwijs inricht, werd op 1 september 1996 overgenomen door het atheneum van Couvin, dat de tweede en de derde graad van het secundair onderwijs inrichtte. Ter uitvoering van de bestreden bepalingen moet de verzoeker provisor worden, hoofdzakelijk belast met de eerste graad en geplaatst onder het gezag van de houder van het ambt van prefect van het atheneum van Couvin, waarbij hij dus het genot verliest van de inspanningen die hij inzake opleiding heeft geleverd en die hebben geleid tot zijn benoeming als directeur na afloop van een vergelijkend examen dat door de diensten van de Franse Gemeenschap werd georganiseerd. Hij doet dus blijken van een belang bij zijn beroep.

A.2. De verzoeker heeft weliswaar, op zijn aanvraag, een voorlopige verandering van affectatie verkregen in de instelling voor buitengewoon onderwijs van de Franse Gemeenschap te Philippeville, vanaf 1 januari 1996. Het door hem geleden nadeel wordt er echter daarom niet door verminderd, vermits het om een voorlopige affectatie gaat, die na het lopende schooljaar mogelijkerwijs niet wordt vernieuwd.

Ten gronde

Eerste middel

A.3. De bestreden bepalingen brengen een discriminatie teweeg tussen de directeur (of de prefect) van de overnemende instelling, enerzijds, en de directeur (of de prefect) van de overgenomen instelling, anderzijds, doordat eerstgenoemde zijn ambt behoudt omdat zijn instelling blijft bestaan, terwijl de tweede in disponibiteit wordt gesteld omdat zijn instelling verdwijnt. Dat onderscheid steunt op een irrelevant criterium - het aantal leerlingen welke die instellingen bezoeken per 1 oktober van het schooljaar dat aan de fusie voorafgaat - omdat het niet van de kwaliteit van het beheer van de instelling afhangt, maar wel van wisselvallige factoren. De inachtneming van het gelijkheidsbeginsel legde de verplichting op om slechts één type van fusie te organiseren : de zogenaamde « egalitaire » fusie, die de verdwijning van de twee instellingen en de oprichting van een nieuwe met zich meebrengt. Zij legde vooral de verplichting op om de betrokken inrichtingshoofden gelijk te behandelen.

Tweede middel

A.4. De bestreden bepalingen stellen willekeurige onderscheiden in tussen het vroegere hoofd van een « opgeslorpte » instelling en dat van een instelling die verdwenen is naar aanleiding van een « egalitaire fusie ». Ze worden beiden bij ontstentenis van betrekking in beschikbaarheid gesteld, maar op de eerste wordt artikel 14 van het bestreden decreet toegepast, terwijl de tweede hetzij de gebruikelijke regels inzake indisponibiliteitstelling bij ontstentenis van betrekking geniet waarin de artikelen 167 en 167bis van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 voorzien, hetzij de mogelijkheid om voorlopig in actieve dienst te worden teruggeroepen in een selectie- of een wervingsambt, maar op zijn verzoek, hetzij ten slotte de mogelijkheid om definitief te worden gereffecteerd in zijn ambt zodra een betrekking vacant wordt, zonder vijf jaar te moeten wachten (artikel 167, § 3, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 en artikel 3 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974). Eerstgenoemde ondergaat dus een klaarblijkelijk verlies aan prestige, verantwoordelijkheid en gezag, een terugzetting op moreel en professioneel vlak alsmede de verplichting om vijf jaar te wachten alvorens eventueel in zijn ambt te kunnen worden gereffecteerd.

Bovendien is de reffectatie na vijf jaar onzeker, vermits ze van het bestaan van een vacature afhangt.

Ten slotte zet de desbetreffende bepaling een in een bevorderingsambt benoemd personeelslid terug in een selectieambt en plaatst zij het in dezelfde situatie als een in een selectieambt benoemd personeelslid dat niet het brevet heeft behaald dat toegang verleent tot een bevorderingsambt.

Memorie van de Franse Gemeenschapsregering

Ten aanzien van het belang

A.5. De verzoeker vordert niet de vernietiging van artikel 2 van het bestreden decreet, dat voorziet in de verdwijning van de instellingen voor secundair onderwijs met minder dan 400 leerlingen. Het lyceum van Couvin telt echter 236 leerlingen. Mocht artikel 6 worden vernietigd, dan zou die instelling moeten verdwijnen, waardoor de verzoeker in eenzelfde toestand zou terechtkomen als die welke hij bekritiseert. Hij doet dus niet blijken van een belang bij zijn beroep.

A.6. Bovendien zou de toepassing van het decreet tot drie mogelijkheden kunnen leiden : verdwijning van het lyceum van Couvin, overname door een andere instelling of egalitaire fusie. Het belang van de verzoeker om in rechte te treden is onzeker, vermits men niet weet welke van die mogelijkheden zich zal voordoen en zij van een beslissing van de inrichtende macht afhangen.

A.7. Mochten het lyceum en het atheneum van Couvin worden gefusioneerd, dan zou die fusie tot gevolg hebben dat een instelling wordt ingericht waarin de drie onderwijsgraden zijn verenigd. De verzoeker zou niet aan het hoofd ervan kunnen worden geplaatst omdat hij niet het vereiste brevet heeft om in het hoger secundair onderwijs te kunnen worden benoemd. Hij bezit evenmin een titel van hoger niveau van de derde graad en is geen houder van een wervings- of selectieambt om in een dergelijke functie te worden benoemd. Hij is geaggregeerde van het lager secundair onderwijs, en het selectieambt dat hij geniet is een ambt van werkmeester in de lagere graad.

Hij kan dus niet doen blijken van een belang om in rechte te treden.

A.8. Bovendien blijkt uit een werkdocument van 6 november 1995 dat de fusie van het lyceum en het atheneum van Couvin een egalitaire fusie zal zijn, dit wil zeggen een wijze van fusioneren waarvan de verzoeker zelf beweert dat ze niet discriminerend is.

A.9. Ten slotte heeft de door de verzoeker aangevraagde en verkregen verandering van affectatie, ook al is ze voorlopig en aleatorisch, tot gevolg dat hij niet zal worden geraakt door het lot dat het lyceum van Couvin zal ondergaan.

Ten gronde

Eerste middel

A.10. De aangevochten bepalingen passen in het kader van een streven naar rationalisatie van het secundair onderwijs met volledig leerplan, een streven dat meer dan tien jaar geleden is ontstaan. De wetgever wilde de instellingen met een optimale grootte, zijnde tussen 450 en 900 leerlingen, bevorderen. De wetgever heeft de bedoeling gehad dat afwijkende stelsel enkel daar te organiseren « waar de bevolkingscijfers het niet toelaten de drie onderwijsgraden te organiseren ». Zo diende « te worden voorzien in preferentiële normen voor de instellingen die slechts twee graden of zelfs maar één enkele graad organiseren ». Men heeft willen vermijden « in te lage bevolkingscijfers te vervallen die afbreuk zouden kunnen doen aan het onderwijsaanbod en dus aan de pedagogische en opvoedkundige dienstverlening » (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, B.Z. 1995, nr. 25/1, p. 3).

A.11. Men ziet niet duidelijk of de verzoeker de fusiemechanismen betwist of enkel de fusie door overname. Hij bekritiseert niet de nagestreefde doelstellingen van rationalisering, noch artikel 2 van het decreet, noch het feit dat in geval van fusie « de instelling slechts één inrichtende macht, één inrichtingshoofd en één opvoederhuismeester heeft ».

A.12. In ondergeschikte orde is het criterium van het aantal leerlingen objectief en adequaat. Het werd overigens door het Hof aangenomen als een van de vereisten die verband houden met het algemeen belang, dat de bevoegdheid van de decreetgever kan beperken (arrest nr. 85/95). Het beantwoordt aan pedagogische eisen. Hetzelfde criterium wordt in aanmerking genomen voor de berekening van het aantal « uren/leraar », namelijk de regels met betrekking tot de begeleiding van de leerlingen, en er werd nooit betoogd dat het inadepaquaaf zou zijn.

De kritiek van de verzoeker heeft in werkelijkheid betrekking op de opportuniteit om van beide fusiemechanismen het ene of het andere te kiezen. Een dergelijke kritiek ontsnapt aan de bevoegdheid van het Hof.

Tweede middel

A.13. De twee in artikel 6 van het aangevochten decreet beschreven fusiesituaties zijn niet vergelijkbaar.

A.14. De regels in verband met de indisponibiliteitsstelling bij ontstentenis van betrekking en met de reffectatie zijn op dezelfde wijze van toepassing op het directiepersoneel van een gefusioneerde instelling, ongeacht het om een fusie door overname of om een egalitaire fusie gaat (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, B.Z. 1995, nr. 25/3, p. 41). Artikel 14 biedt enkel een bijzondere bescherming aan dat directiepersoneel, zonder welke het in disponibiliteit zou worden gesteld bij ontstentenis van betrekking zonder enige waarborg om gereffecteerd te worden, vermits de fusies het aantal inrichtingshoofden in disponibiliteit zal doen stijgen zonder een parallele toename van het aantal ambten waarin zij zouden kunnen worden gereffecteerd.

A.15. Ten slotte moet, na verloop van de in artikel 14 van het decreet bedoelde vijf jaar, het hoofd van een overgenomen instelling bij voorrang worden gereffecteerd in het bevorderingsambt waarin het is benoemd. Het is dus niet juist te beweren dat het bij artikel 14 ingevoerde stelsel ongunstig zou zijn voor de verzoeker.

Hoewel hij voor vijf jaar in actieve dienst is teruggeroepen in een selectieambt, voert artikel 14 een beschermend overgangsstelsel in dat in de lijn ligt van de doelstelling van financiële rationalisatie die in het decreet wordt vooropgesteld. In geval van fusie door overname zou de verzoeker een stelsel genieten dat, hoewel het minder gunstig is dan het stelsel dat hij voordien genoot, beter is dan datgene dat hij op basis van het gewone reffectatiestelsel zou genieten.

Memorie van antwoord van de verzoeker

Ten aanzien van het belang

A.16. De verzoeker bestrijdt artikel 6 van het decreet van 5 augustus 1995 enkel in zoverre het de fusie door overname van twee of meer onderwijsinstellingen tot stand brengt en organiseert. Mocht die bepaling worden vernietigd, dan zouden de instellingen met minder dan 400 leerlingen niet verdwijnen, vermits de egalitaire fusie zou blijven bestaan.

De eerste exceptie van onontvankelijkheid moet worden verworpen.

A.17. Uit een brief van de Minister-Voorzitter van de Franse Gemeenschap van 20 december 1995, alsmede uit de antwoorden die zij heeft gegeven op twee parlementaire vragen, blijkt dat de fusie tussen het lyceum en het atheneum van Couvin een fusie door overname zal zijn.

De tweede grond van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen.

A.18. Het doet weinig ter zake dat de verzoeker geen houder is van het vereiste brevet om het ambt uit te oefenen van hoofd van een instelling die de drie graden van het secundair onderwijs organiseert.

In de eerste plaats omdat de momenteel dienstdoende prefect in het koninklijk atheneum van Couvin evenmin houder is van de vereiste titels, zodat de verzoeker in geval van egalitaire fusie met het lyceum de betrekking zou kunnen opeisen.

Vervolgens heeft het al dan niet houder zijn van het brevet geen enkel belang, vermits het gaat om de discriminatie tussen de directeurs van instellingen die bij een fusie door overname zijn betrokken en die welke bij een egalitaire fusie zijn betrokken.

De derde grond van niet-ontvankelijkheid kan niet worden aangenomen.

A.19. De verzoeker heeft zich in verband met de vierde exceptie nader verklaard in zijn verzoekschrift.

Ten gronde

Eerste middel

A.20. De verzoeker betwist niet de door het decreet nagestreefde doelstelling van rationalisatie. Hij bekritiseert wel de invoering van twee manieren van fusioneren en de discriminerende gevolgen van de fusie door overname ten aanzien van de inrichtingshoofden.

De keuze tussen de twee manieren van fusioneren hangt van de goede wil van de regering af, veeleer dan van het aantal ingeschreven leerlingen (zie wat aanvankelijk werd overwogen voor Couvin en wat te Moeskroen en Verviers is gebeurd).

A.21. De verzoeker betwist niet dat het voortbestaan of de fusie van instellingen afhangt van het aantal leerlingen, maar wel dat binnen de fusie door overname de keuze van de instelling die blijft bestaan, enkel van het aantal leerlingen afhangt - een aleatorisch criterium, dat ten aanzien van de betrokken personen geen

verschillende stelsels mag bepalen.

Tweede middel

A.22. Zelfs in de veronderstelling dat de wettigheid van de beide fusietypes kan worden aangenomen - wat uitdrukkelijk wordt betwist - worden in artikel 14 van het decreet van 5 augustus 1995 identieke situaties, namelijk de situatie van personeels leden die dezelfde bevorderingsambten uitoefenen en in dezelfde administratieve stand van indisponibiliteitstelling bij ontstentenis van betrekking zijn geplaatst, zonder objectieve verantwoording op verschillende wijze behandeld.

A.23. Men kan er bovendien niet van uitgaan dat de maatregelen waarin artikel 14 voorziet, meer bescherming bieden dan de gebruikelijke regels. Men kan niet als verkieslijk beschouwen :

- de voorlopige terugroeping van ambtswege (dit wil zeggen zonder voorafgaande instemming) gedurende vijf jaar in een selectieambt;

- het klaarblijkelijke verlies aan prestige, verantwoordelijkheid en gezag, de terugzetting op moreel en professioneel vlak die daaruit voortvloeien;

- de verplichting vijf jaar te wachten alvorens eventueel definitief te kunnen worden gereffecteerd in het ambt waarin men is benoemd;

- de professionele onzekerheid (en zeer zeker de terugkeer naar het stelsel van disponibiliteit) na vijf jaar.

A.24. Er is geen verband van evenredigheid tussen de aangewende middelen en het beoogde doel, aangezien men de gebruikelijke regels inzake indisponibiliteitstelling in het onderwijs ter zijde schuift.

Gedurende de vijf jaar «vagevuur » die hun worden opgelegd, zullen de hoofden van overgenomen instellingen, enerzijds, worden benadeeld ten opzichte van de inrichtingshoofden die hun betrekking zullen hebben behouden en, anderzijds, zullen zij worden gepasseerd door de hoofden van gesloten of egalitair gefusioneerde instellingen die in volgorde van ancienniteit in actieve dienst teruggeroepen zullen zijn.

- B -

Ten aanzien van de bestreden bepalingen

B.1. Artikel 6 van het decreet van 5 augustus 1995 tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het secundair onderwijs met volledig leerplan brengt wijzigingen aan in het decreet van 29 juli 1992 dat datzelfde onderwijs organiseerde. De artikelen 6 en 14, die door de verzoeker worden bestreden, bepalen :

« Art. 6. Onderstaand artikel *5ter* wordt in voormeld decreet ingevoegd :

' Artikel *5ter*. § 1. Elke inrichting kan gefuseerd worden, op initiatief van haar inrichtende macht, met een of meer inrichtingen.

§ 2. Fusie betekent de samenvoeging :

- 1° in één inrichting van verschillende inrichtingen die gelijktijdig verdwijnen;
- 2° van verschillende inrichtingen waarvan de ene de andere opsloopt.

§ 3. De fusie gebeurt in eenmaal.

Na de in § 2 bedoelde fusie heeft de inrichting maar één inrichtende macht, één inrichtingshoofd, één opvoeder-huismeester.

§ 4. De fusie van inrichtingen is alleen mogelijk tussen inrichtingen van hetzelfde onderwijstype. Ze kan ook gebeuren tussen inrichtingen van verschillende types mits de omvorming tot type I uiterlijk op de datum van de fusie wordt aangevat.

§ 5. In afwijking van artikel 24, § 2, 8° van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving kan een inrichting, ontstaan uit fusie, verschillende vestigingen hebben. De hoofdinrichting vormt met haar vestigingen een pedagogische en administratieve eenheid.

§ 6. Fusievoorstellen worden voor advies aan de zoneraden voorgelegd en, ter goedkeuring, aan het overlegcomité van de betrokken onderwijsaard, opgericht krachtens artikel 24. '

[...]

Art. 14. Personeelsleden vast benoemd of geworven in een bevorderingsambt op de datum van inwerkingtreding van dit decreet, die ter beschikking gesteld worden ingevolge de maatregelen van hoofdstuk I, worden terug in actieve dienst geroepen als provisor of onderdirecteur, hoofdzakelijk belast met de 1e graad, in de uit fusie ontstane inrichting.

Personeelsleden bedoeld in het 1e lid behouden hun aanstelling gedurende 5 jaar na de fusie. Na die periode worden ze prioritair weer aangesteld in het ambt waarin zij vast benoemd of geworven zijn. In afwachting blijven zij voorlopig terug in actieve dienst geroepen in het in het 1e lid bedoelde ambt. De toeneming van hun dienst- en weddeanciënniteit wordt niet gestuit. »

Ten aanzien van het belang

B.2. Uit de uiteenzetting van de middelen blijkt dat de verzoeker de fusies van inrichtingen wat het beginsel ervan betreft niet bekritiseert. Zijn kritiek is gericht tegen de wijzen van fusioneren, doordat zij het hoofd van een « opgeslorpte » inrichting en het hoofd van een « opslopende » inrichting verschillend behandelen.

Daaruit volgt dat het belang van de verzoeker niet wordt geraakt door de omstandigheid dat hij niet eveneens artikel 2 aanvecht, dat voorziet in de verdwijning van instellingen voor secundair onderwijs die minder dan 400 leerlingen tellen, vermits, mocht zijn beroep binnen de hiervoor gepreciseerde perken worden ingewilligd, het beginsel van de fusies niet op de helling zou worden gezet maar alleen de fusie door opsloping zou verdwijnen.

B.3. Bij een besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 27 augustus 1996 is het lyceum van Couvin overgenomen door het koninklijk atheneum Jean Rey te Couvin.

De verzoeker wordt bijgevolg rechtstreeks door de bestreden bepalingen geraakt. Het doet weinig ter zake dat hij niet de vereiste titel heeft om tot prefect of directeur van een instelling van hoger secundair onderwijs te worden benoemd of dat hij een voorlopige verandering van affectatie heeft verkregen, vermits het de door hem aangevochten bepalingen zijn die de wijziging van zijn statutaire toestand met zich meebrengen.

B.4. De gronden van niet-ontvankelijkheid worden verworpen.

*Ten gronde**Ten aanzien van het eerste middel*

B.5. Het bestreden decreet heeft tot doel « het secundair onderwijs te herstructureren door voldoende sterke entiteiten te creëren en de leerlingen een voldoende aantal onderwijstypes en opties te bieden ». Het strekt ertoe dat onderwijs te rationaliseren door van budgettaire en pedagogische doelstellingen uit te gaan (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, B.Z. 1995, nr. 25/3, pp. 6, 11, 15 en 29).

Daartoe handhaaft de decreetgever de algemene regel volgens welke enkel de instellingen die een zekere omvang bereiken kunnen worden behouden, brengt hij het vereiste aantal leerlingen op 400 en voorziet hij in afwijkingen waarbij rekening wordt gehouden met de onderwijsgraden, de bevolkingsdichtheid en de afstand tussen instellingen van dezelfde aard.

Hij staat bovendien toe dat instellingen worden gefusioneerd op initiatief van hun inrichtende macht en voorziet in twee mogelijke types van fusie : hetzij « de samenvoeging in één inrichting van verschillende inrichtingen die gelijktijdig verdwijnen »; hetzij « de samenvoeging van verschillende inrichtingen waarvan de ene de andere opslorpt » (artikel 5ter, § 2, 1° en 2°).

B.6. De verzoeker bekritiseert de fusie door overname doordat zij een discriminatie zou teweegbrengen tussen de prefect of de directeur van de overnemende instelling, die zijn betrekking behoudt, en de prefect of de directeur van de overgenomen instelling, die in disponibiteit wordt gesteld. Hij is van mening dat het beginsel van gelijkheid de verplichting oplegde slechts in het eerste type van fusie te voorzien, de zogenaamde « egalitaire fusie », die de betrokken inrichtingshoofden op eenzelfde wijze behandelt, vermits ze allen in disponibiteit worden gesteld.

B.7. Wanneer een gemeenschapswetgever wenst dat de instellingen voor secundair onderwijs zodanig gegroepeerd worden dat enkel instellingen blijven bestaan die een optimale grootte hebben volgens criteria in verband met de schoolbevolking, de aangeboden graden en types van onderwijs alsook met de afstand tussen de instellingen, vermag hij, zonder het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie te miskennen, erin te voorzien dat hun groepering op twee verschillende manieren zal kunnen gebeuren : hetzij door overname, hetzij door fusie.

De vraag of de overheid die, in elk van de gevallen, ermee belast wordt die keuze te maken, objectieve criteria heeft aangewend of een willekeurige beslissing heeft genomen, is een kwestie die aan de bevoegdheid van het Hof ontsnapt.

B.8. Wanneer instellingen worden gegroepeerd door overname van de ene instelling door de andere, is het niet onredelijk te beslissen dat het hoofd van de overnemende instelling in functie blijft, terwijl het hoofd van de overgenomen instelling in beschikbaarheid wordt gesteld bij ontstentenis van betrekking. De overname heeft tot gevolg dat niet beide inrichtingshoofden hun ambt kunnen behouden. Door het aanblijven van het inrichtingshoofd van de overnemende instelling kan de continuïteit van het onderwijs worden verzekerd, in het belang van de leerkrachten en de leerlingen. De maatregel berust op een objectief criterium; hij staat in verband met het nagestreefde doel en is ermee niet onevenredig.

B.9. Het eerste middel is niet gegrond.

Ten aanzien van het tweede middel

B.10. De verzoeker klaagt de verschillende behandeling aan die het vroegere hoofd van een overgenomen instelling ondergaat, vergeleken met de behandeling die wordt voorbehouden aan het vroegere hoofd van een instelling die naar aanleiding van een egalitaire fusie is verdwenen. Hij betoogt dat, krachtens artikel 14 van het aangevochten decreet, op eerstgenoemde de gebruikelijke regels van indisponibiliteitstelling worden toegepast, zodat hij enkel op zijn verzoek in actieve dienst zou kunnen worden teruggeroepen in een selectieambt, terwijl laatstgenoemde ambtshalve in een dergelijk ambt zou worden teruggeroepen gedurende vijf jaar en pas na die termijn de mogelijkheid zou hebben in een bevorderingsambt te worden teruggeroepen.

B.11. Artikel 14 is van toepassing in de twee gevallen van fusie bedoeld in het voormelde artikel 5ter. Daaruit volgt dat ieder hoofd van een verdwenen instelling, of ze nu werd overgenomen of het voorwerp is geweest van een egalitaire fusie, aan het in artikel 14 georganiseerde stelsel van indisponibiliteitstelling wordt onderworpen. Het door de verzoeker aangeklaagde verschil in behandeling bestaat niet.

B.12. Zelfs in de veronderstelling, zoals de verzoeker betoogt en zoals de artikelsgewijze bespreking van het ontworpen decreet schijnt aan te geven (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, B.Z. 1995, nr. 25/1, p. 5), dat artikel 14 slechts van toepassing is op de vroegere prefect of directeur van een overgenomen instelling, zou laatstgenoemde daarom nog niet op discriminerende wijze worden behandeld.

Met artikel 14 heeft de decreetgever niet willen afwijken van het gewone stelsel van de indisponibiliteitstelling ten nadele van de erin bedoelde personen, maar wel integendeel hun een bijkomende bescherming willen verlenen, zonder hun de voordelen van het gewone stelsel te ontzeggen (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, B.Z. 1995, nr. 25/3, p. 41). Daaruit volgt dat, zelfs al wordt hij in actieve dienst teruggeroepen in het ambt van provisor of onderdirecteur, de prefect of de directeur van een verdwenen instelling, zelfs gedurende de vijf jaar van die terugroeping in actieve dienst, niet de mogelijkheid verliest om zijn reffectatie in een bevorderingsambt aan te vragen, als de gelegenheid zich daartoe voordoet.

Bovendien behoudt de betrokkene, ook al verkrijgt hij een dergelijke reffectatie niet, de

toeneming van zijn dienst- en weddeanciënniteit (artikel 14, *in fine*), terwijl in het gewone stelsel van indisponibiliteitstelling het personeelslid, als het niet gereffecteerd wordt, zijn wedde geleidelijk aan ziet dalen. Ten slotte wordt de betrokkene na afloop van een periode van vijf jaar « bij voorrang gereffecteerd » in het ambt waarin hij definitief werd aangeworven of benoemd.

B.13. Artikel 14 van het bestreden decreet kan, hoe men het ook leze, niet worden beschouwd als een discriminerende behandeling opleggende aan de categorie van personen waartoe de verzoeker behoort.

B.14. Het middel is niet gegrond.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 16 januari 1997.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior